

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10121/2023
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Агенције за некретнине Интерагент Прокупље, коју заступа Слободан Стојановић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Куљак, адвокат из ..., ради исплате посредничке провизије, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 460/22 од 15.12.2022. године, у седници одржаној 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 460/22 од 15.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 460/22 од 15.12.2022. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 460/22 од 15.12.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 2022/20 од 25.11.2011. године, којом је наложено туженом да тужиоцу по основу дуга за пружене услуге посредовања исплати 450 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом од 04.12.2020. године до исплате и да му накнади трошкове поступка од 59.040,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11....87/18, 18/20), за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права, већ се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање. Предмет

тражене правне заштите је исплата посредничке провизије према уговору о посредовању продаје непокретности који су странке закључиле 22.05.2020. године, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу су са правним схватањем израженим кроз одлуке овог суда у којима је одлучивано о истоврсним захтевима.

Из наведеног произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате посредничке провизије поднета је 04.12.2020. године, а вредност предмета спора је динарска противвредност 450 евра.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности иста је недозвољена према члану 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**